

Có nhiều chuyện xảy ra trong đời sống một cách tự nhiên; chúng họ nên đi ngủ và đi... thôi. Các chuyện đó có vẻ là tự nhiên sẽ không còn gì là tự nhiên nữa nếu chúng ta bắt buộc phải quan tâm đến nó. Họ nên thôi, với những bài viết của các thầy thầy tình không có gì hấp dẫn, thú vị để đọc phải không; nhưng để “tự nhiên” cho đến một mức độ mà các xóm, thành phố, các nước có hôi mùi... nước đái thì với những “nội dung mùi” này phải là một phần trách nhiệm của từng công dân, của người lãnh đạo, của người viết, hoặc chính sách của nhà nước - một với những to tát của quốc gia chứ không phải chỉ riêng gì chuyện bắt buộc các quốc gia, từng thành phố, từng thành phố... chuyện không nên phát kinh tế... chuyện không nên tham nhũng...!!

Tên thu hoạch số, dân số còn ít và con người còn sống rải rác thì “thời điểm” không bao giờ là với những. Thế có ra, vào thời kỳ này, vì phải ngủ thì đến giờ ai trí còn rớt thì ngủ thôi, thì thời điểm là một cái thú vị thú vị thu nhập thì và không nên kém của nhân loại. Còn gì thích thú cho bằng với những buổi tâm sự giữa ánh nắng ban ngày với nghe chim hót và tiếng gió thổi rì rào chung quanh. Có lẽ thời nay chỉ có “ngủ của cá dơi” là có thể tìm so sánh được thôi! Nhưng mà hôm nay, thế kỷ 21, con người sống chen chúc nhau trong các thành phố đông người, thiên nhiên không thể nào bao dung rộng lượng với con người như lúc xưa. Với những đống rác, tiếng ồn, góc phố, góc phố... phải cần xét lại. Ngoài lý do đó bên, người người của nhiều bên như thế... nó với, một mặt, tẻ lên danh của dân tộc khi du khách người ai quốc nhìn thấy... nó cũng với là dấu hiệu gián tiếp báo hiệu (du khách) “đúng nên trở lại đây nữa!” Buồn chết!

Trước hết nói với người đái bậy. Đã có người tranh luận là “À ! Nếu một quá mà không có nhà vệ sinh công cộng nào thì làm sao bây giờ ?” Nhưng phải thành thực công nhận là trong số người hay đái bậy, đời xưa là đàn ông! Thế sao vậy ? Có phải là các bà nín giữ họ các ông ? Các “chuyên gia” với đái đàng không đúng ý như vậy. Họ nói là các bà không “cười thôi”, “lười biếng” và “vô trách nhiệm” như các ông (?) Các bà không hay uống rượu (bia), cà phê, trà... đời này ai như ông thầy làm cho bằng quang đời trần bình mau hơn. Ngoài ra, vì lý vì các thầy nước thầy trong người ra ngoài, các bà thầy phải cần có nhiều thầy giữ họ, phải cần chỉ kín đáo hơn. Họ không thể đúng tên họ thầy thiên thanh bắt như tên rí “hit and run” như đàn ông cho nên họ phải cần tên họ. Các bà chỉ đi chợ, shopping... nhưng ngại mà họ biết có nhà vệ sinh công cộng có thể dùng được... trong khi các ông lại ít quan tâm đến các yếu tố tốt mà rớt cần thì thế này. Vậy để nghe các bác trai nên bắt bắt chút ít thầy giữ họ như nhỏ để họ cái “bí quyết thầy k” này của các bác gái nhé !

Bây giờ nói rằng họ nên vai trò “dân trí” và “văn minh” của dân tộc (dĩ nhiên là trong với đái bậy!) Có rất nhiều người, trong đó có cả nguyên thủ của các quốc gia như Nam Dương, Đài Loan, Đại Hàn... đã từng tuyên bố nhiều lần đời này là:

“Nếu muốn xét trình độ văn minh của một dân tộc xem nó đến mức độ nào thì chỉ việc nhìn vào nhà vệ sinh công cộng của họ là đủ!”

(The public toilet is to reflect the civilization index of each country. It also reveals the country's civilization level and quality of life).

Ngón ngón Nhọt bẹn có câu:

“Nhà vệ sinh (buồng tắm) là mặt trận của đời sống. Chỉ nhìn vào buồng tắm của một gia đình là biết rõ gia đình đó như thế nào: họ có sống ngăn nắp không? có chăm sóc nhà cửa con cái của họ thích đáng không?”

Nếu có lời nói nào đến gần và dễ hiểu hơn về vấn đề văn minh của dân tộc thì xin các bác làm ơn mách dùm cho cháu biết với? Ngón ngón Nhọt quan niệm đúng theo cái nghĩa “tổ gia truyền quốc” của dân Á châu chủ yếu như ông Khổng Mạnh. Đúng vậy! Nhà mà gì ng như đống rác thì đại đống có gì mà phải ngạc nhiên?

Vì vấn đề chi phí ngân sách, giảm chi phí cho tiến nghi công cộng, nhiều thành phố hoa lệ như thành phố Paris, New York..., nay rất nhiều du khách đã phải lên tiếng than vãn về “mùi nồng còi” (New York's subway systems và các đường hầm - alleys...) và “phân chó.” (Paris ngoài vấn đề thiêu nhà vệ sinh công cộng còn có 200 ngàn con chó thả do số xuýt 160 tấn phân mỗi ngày trên đường đi mà thành phố không đủ nhân lực, phương tiện để dọn dẹp!).

Dù có che mặt bằng mũi, cũng phải công nhận rằng có số người tiến và khả năng xây dựng lên các nhà vệ sinh công cộng đã là một chuyên đề riêng; phải giữ gìn bề ngoài cho sạch sẽ một cách chấp nhận được đòi hỏi ngân sách khổng lồ và sự ý thức, sự tham gia, sự giáo dục, sự thành tâm hợp tác giữa chính phủ và quần chúng... Kích thích của vấn đề này chỉ nghĩ đến thôi cũng có thể bị đại rầy... nói chi đến chuyên thi hành...

Bây giờ nói về đất nước Việt Nam để tiếp tục do hạnh phúc của mình. Nhà cháu xin nói rõ đây không phải là vấn đề vệ sinh cho người xem lạ, hay bôi xấu dân tộc mà là bề ngoài với nhau bằng tiếng Việt đàng hoàng! Đã có nhiều bác quá khích hợp tác (nếu cháu nói là vô phép) vắng mặt một cách vô trệt trệ là “Việt Nam với 4000 văn hiến đầu tiên thế kỷ mà chỉ có 4000 năm đại đống!” Nhà cháu xin nhắc các bác nóng tính này một tí! Nhìn qua các công trình đã và đang thực hiện trong thời buổi “đời mới”, chúng ta thấy các khách sạn 5 sao, dinh thự “hàn

trắng” của các tay nhà gi u m i (mặc dù l  ng căn b n m i th ng c a nhiều người ch  c a c  s  này không quá 200 đô la ?), t  ng đ i hùng vĩ (k  của công trình xây “l ng t m” cho người ch  t  th  k  21 !) m c l n nh  n m... nh ng l i th y thi u bóng các xây đ ng khi m nh  ng, nh  b  nh ng c n thi t h n nhiều. Đó là: “nhà xí công c ng.” C  t  ng t  ng quang c nh t  ng t  nh  là trong việc thi hành đ  ng l i “đ i m i,” Việt Nam đ  xây đ ng r t nhiều ngôi nhà (không v  sinh!?) to l n nh ng không hi u đ u  c c a gi i l nh đ o “đ nh h  ng” th  nào mà quên không cho vào “b n c u” m t cái l  !!! Thi t là chuy n “v ng t m lum!” Việt Nam đ  c  cách mạng (nghĩa là thay đ i t t c  nh ng cái cũ) v  s n vinh quang “thành công” rồi; nay l i muốn thay đ i t n đ n (“đ i m i”) thì ch  c  cách “đ i th nh cũ” m i đ ng ch ! Ch  với nghĩa! “N i xuôi c ng được, n i ngược c ng hay!” “N i đi c ng phải, n i l i c ng đ  nghe !”

T i các thành phố l n, s  b ng “C m Đ i,” n u các b c r nh h i ch u kh  đ m ra cho c  con s  ch nh x c, c n th y nhiều h n c  các b ng, bi u ng  ca ng i s  l nh đạo s ng su t c a B c v  Đ ng. Các b ng l ai này nhiều đ n m c đ  làm cho du khách ng  ai quốc phải hi u l m nh  trong tr  ng h p c  th t đ  x y ra cười ra nước m t nh  sau:

M t du khách t y ph  ng h i anh h  ng đ n vi n du lịch (tour guide)   Việt Nam :

- “Tôi đ  đ n Việt Nam nhiều l n.   Việt Nam c  hai v nh (“bay”) r t n i tiếng mà tôi đ  đi th m. Đó là: “Ha Long Bay” v  “Cam Ranh Bay.” Nh ng c n m t v nh tôi th y qu ng c o r t nhiều,   tr n t  ng, c y đ i th  b n đ  ng, trong h m. Mà nó n m ở đ u v y? Anh c  th  đ n ch ng tôi đi th m được không?”

Anh h  ng đ n vi n v i h i:

- “Xin  ng cho biết t n c a c i v nh đó là g ?”

 ng kh ch ch  l n b c t  ng b n đ  ng r i b p b  đ nh v n:

- “CAM DAI BAY !”

Ch  đ c cho qua nội dung của các b ng “c m đ i” đ  đ  hi u s  phong phú c a tiếng Việt m nh đ n m c n o. Các b ng “c m đ i” c  nhiều l i l  d i ng n v i c  ng đ  khác nhau: t  l ch s  n n n  s  th ng c m nh  “Xin đ ng đ i n i d y;” cho đ n các l i c m kh  khan “C m Đ i.”

“C m không được đ i;” cho đ n l i đ  đ a n ng n  c  kèm theo c  các bi n ph p ch  t i (t  ng t  ng) nh  “C m tuy t đ i không được đ i. Vi phạm s  bi ph t n ng.” Dưới h ng ch  h m đ a “ph t n ng” này l i ghi rõ tên các c  s  c  đ y đ  th m quy n nh  “C ng  n Ph  ng...” L i h m đ a ch  t i đôi khi c n được cho th m “ n t  ng” v i h nh v  m t con dao mà ph n c nh b n được s n m u đ , c  các gi t s n đ  (xem nh ) c n   t nh  xu ng gi ng nh  dao v a m i được “l m việc” xong! Th c tế r t ph  ph ng các b c  . T t c  các b ng “c m đ i” đ u h n t n v  đ ng b i v  không h  th y c  bóng d ng c ng  n c nh s t n o   gần đó đ  các l m các b c mu n đ i b y phải s . C ng  n c n đ ng b n “l m việc” g i đó mà h  xem là quan trọng hơn

chuyên đá bậy. Phái này làm là Viêt Nam công an có tha tha i gi “bớt bớt” dân mà lại không có tha i gi “bớt bớt” của dân cho bớt cái tật đá bậy!? Đây là cha k chính ngay công an cũng thng ra đá đây mới chốt chốt!!! Óai oăm cha là các ai bng “cơm” này hình nh có nh hng ngoc li (“reverse effect!”). Nó gnn nh có s c lồi cu n và nh c nh m i ng i r ng đây “đái đ c không cơm” (các bác tha đ c ng c t ng ch m t c a câu “cơm không đ c đá” tha phi qua trái xem sao?!)

Quang c nh “đái đ ng” m i tha t là m t b n bi hài k ch dài vô t n không bao gi h màn. L n v thăm l i Sài Gòn g n đây, nhà cháu ch ng ki n c nh m t thanh niên ăn m c khá b nh bao, áo b trong qu n h n hoi, c m tay đào đi dung dng d trê hê ph r t mùi. Bng nhiên anh ta quay qua nói v i cô b câu gì đó (nhà cháu đoán non đoán già là “Anh m c... quá! Ch chút xíu đ anh...”). Tha là anh ta đ cô đào đ ng tu n ra bên l đ ng; anh ta quay bu c vào b c t ng g n đó r i x bình t nhiên nh con “kiki” c a nhà cháu lúc nó bu n tình đi vòng vòng “marking territory” ch i chung quanh xóm v y. Sau khi đóng nút qu n xong xuôi, anh chàng ta đi tr ra c m tay đào (yuck!) và dung dng dung d ti p nh không có chuyên gì x y ra! Hãi tha t! Sao có tha nh v y đ c! Phái có ng i nào chung quanh đó nói lên m t ti ng ch ! Hay ít nh t cô đào tha m ng c a anh ta dù không ti n nói cái gì nh ng cũng nên t m tha i không cho c m tay ch ! Trong m t d p khác đ c b n bè ch ra Bình Tri u (ng ai ô Sài Gòn) đ ăn nh u, nhà cháu tha y có m t ông vào tu i s n s n có v b v c a m t đ i gia (?) m c “vết tông” lái xe ô tô r t “x n,” đ t ng t đ ng xe l i bên l đ ng, m t tay v ch qu n đá vào t ng t nh b con sáo s u; trong khi tay kia v n đang c m đ i n tha i di đ ng và mi ng thì v n đang bi bô ra ch tha (qua đ i n tha i) c nh đang “làm vi c” v n phòng riêng!!! Viêt Nam vào tha i k “đ i m i” có khác! Cũng còn may là các thành ph Viêt Nam không có mùi phân chó; b i vì chó không đ cung c p cho các ti m nh u. Dân nh u nhìn tha y chó còn s ng đi ngang qua m t là đã tha y ch y n c mi ng r i. L y đâu ra chó sút chu ng đi rong đá b y, “marking territories?” N u có đi n a thì đây là ai chó chán s ng; ch t b hàng xóm lén đ p đ u b t cóc n u r u m n “chui” ngay t c thì! Tha t tình, vào tha i bu i “đ i m i,” “kinh t tha tr ng,” “đ nh h ng xã h i ch nghĩa” ch tha y có cán b và đ ng viên CS là s ng phê ph n. Còn l i, đ n chó cũng phi h i h p khó s ng, nói chi đ n tha ng dân kh rách áo ô m!

Dân s Viêt Nam càng lúc càng tăng nhanh, v n đ đá b y m i ngày s càng tr m tr ng h n. Xin các bác các thím có tha m quy n, có quy n cao ch c r ng Viêt Nam h y ra l nh cho t m gi m bớt các ch ng trình hoa m tuy n l a “ca sĩ,” “hoa h u...,” “k ni m chi n tha ng...” gi m xây c t (hay đ p b b t đi!) các t ng đài k ni m vô tích s hao t n công quỹ và b t đ u quan tâm h n đ n các v n đ tha c t sát v i đ i s ng hàng ngày c a dân ngu khu đen nh đá đ ng, x rác, c ng rãnh, giao thông “ùn t c...” N u không b t đ u t b y gi thì đ i đ n lúc nào? Không l các bác lãnh đ o đ i d p đ bán cái cho Viêt ki u yêu n c hay con cháu c a các bác h c t t nghi p xong t các đ i h c M , Úc, Pháp...

Tóm l i, “nhà xí công c ng” tha c s là cái thu c đ đo s tr ng thành c a m t dân t c. Dân

chúng không c&n các t&ng đài hùng vĩ mà c&n các nhà v& sinh công c&ng s&ch s&ch&ng riêng cho ng&i bình th&ng mà c& tr& em, ng&i già và ng&i tàn t&t cũng có th& x& d&ng đ&c. & đó nhân viên c&a nhà v& sinh đ&c dùng không ph&i là đ&ng&i tr&c c&a đầu ti&n; mà lo đ&n đ&p cho s&ch s& bên trong. Hay là nhà cháu m&o mu&i đ&ng& là nhà n&c ta nên xúc ti&n ngay m&t ch&ng trình xây c&t hàng l&at các nhà xí công c&ng mi&n phí trong n&c đ&ng th&i ng&i dân nào đ&n s& d&ng (thay vì ph&i đi đ& đ&ng) còn đ&c phát m&t món quà nh& t&ng tr&ng - ch&ng h&n nh& đ&c t&ng mi&n phí m&t & bánh mì th&t sau m&i l&n thăm vi&ng! Nếu đ&t n&c đ&t đ&c cái “ch& tiêu” đó thì thiên đ&ng ch&c cũng ch& đ&n th& thôi!